

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117216122
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2117216122.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačaja a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Matúša Staríčka v sporovej veci žalobcu: A. B., narodený XX. XXXX XXXX, C. XXXX/XXX, D., zast. splnomocnenou zástupkyňou: E. F., nar. XX. XXXXXX XXXX, D. XXX, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, Kubániho 16, Bratislava, o 2.957 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 33Csp/143/2017-214 zo dňa 11. mája 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I/ v časti uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu v sume 2.957 eur potvrdzuje a v časti úroku z omeškania mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 5 % p.a. úrok z omeškania zo sumy 2.957 eur od 6.4.2018 do zaplatenia, pričom v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania (o zaplatenie bezdôvodného obohatenia) v rozsahu 26 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava, ako súd prvej inštancie výrokom I/ uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.957 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.957 eur od 4.10.2017 do zaplatenia a výrokom II/ rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 24,2 %.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obch.z.“); § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1 až 3, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“).

3. Vecne dôvodil súd prvej inštancie tým, že predmetnú vec znova rozhodoval a posudzoval vo vymedzenej zrušenej časti výroku II/ (uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.957 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.957 eur od 4.10.2017 do zaplatenia) a výroku VI/ o náhrade trov konania v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia zmysle uznesenia odvolacieho súdu č.k. 26CoCsp/52/2021-178 z 28.10.2022, ktorý v uvedených výrokoch zrušil rozsudok okresného súdu Trnava č. k. 33Csp/143/2017-160 zo dňa 25. mája 2021 pre nepreskúmateľnosť a vec v danom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po opätovnom skutkovom i právnom posúdení veci dospel súd prvej inštancie opäť k záveru, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je opodstatnený, lebo vznikol titulom plnenia z absolútne neplatnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre rozpor výšky úroku s dobrými mravmi podľa § 39 O.z., ktorý bol vo výške 29,55 % (nesporný údaj, ktorý uviedla jednak žalovaná v odvolaní na čl. 165 spisu a tiež

žalobca v rámci svojho záverečného prednesu, keďže tento údaj v zmluve o revolvingovom úvere uvedený nebol, ani vtedy byť nemusel, avšak strany sa na jeho výške zhodli, preto ju súd prevzal) presahujúcej dvojnásobok úrokovej miery stanovenej NBS v bankách pri obdobnom spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v novembri 2007 vo výške 13,84 % p.a. (tento údaj musí byť žalovanej zrejmy aj z jej podnikateľskej činnosti spočívajúcej v poskytovaní spotrebiteľských úverov), teda dvojnásobok činí 27,68 % a poskytnutý úver žalobcovi zo strany žalovanej mal úrok vyšší ako tento dvojnásobok (29,55 % > 27,68 %), čo sa prejavilo aj vo výške odplaty, keď za celkovo poskytnuté plnenie žalobcovi titulom zmluvy o revolvingovom úvere z novembra 2007 vo výške 3.832,97 eur (v roku 2007 v sume 801,50 eur a 3x po 1.010,49 eur v rokoch 2009, 2011 a 2013) bola žalovanej zrážkami zo mzdy žalobcu vrátená suma 10.827 eur, teda nad rámec istiny mu plnil žalobca 6.994,03 eur za poskytnutých 3.832,97 eur, čo nie je v súlade s dobrými mravmi. Úroky 29,55 % boli teda neprimerane vysoké, lebo prevyšovali úroky v bankách o viac ako 100 %. Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 O.z. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co/151/2013 z 25.9.2013). Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 O.z., teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (porovnaj rozhodnutie NS SR sp.zn. 1MCdo/1/2009). Vzhľadom na dôvod vzniku bezdôvodného obohatenia (dohoda o úžerníckych úrokoch) súd prvej inštancie neriešil ďalšie námietky ohľadom nesprávne uvedenej RPMN v zmluve, ktorá nezodpovedala skutočne poskytnutej finančnej čiastke žalobcovi na jeho účet, ale vychádzala zrejme z výšky sumy úveru pred jeho započítaním, ani ohľadom nedostatku písomnej formy pri ďalších poskytnutých úveroch, keď nebolo v konaní preukázané dodávaním ani oznámenie o ich poskytnutí, lebo dôsledok aj v prípade bezúročnosti prvého úveru, či nedostatok formy pri ďalších revolvingoch by bol stále ten istý (povinnosť zaplatiť žalovanú sumu), keď predmetom konania ostal už iba nárok vymedzený podaným odvolaním žalovanej. Preukázanie plnenia z absolútne neplatnej zmluvy podľa § 39 O.z., malo za následok vznik nároku žalobcu na vydanie sumy nad rámec žalovanou poskytnutého plnenia z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a 2 O.z. Väčšina z tejto sumy bola však už premlčaná podľa § 107 ods. 2 O.z. v trojročnej objektívnej premlčacej lehote, teda všetky splátky platené pred 23.6.2014 (lebo žaloba bola podaná na súd dňa 23.6.2017), a tak mal žalobca nárok na vrátenie splátok splatených žalovanej po tomto dátume, t.j. podľa prehľadu splátok je to 32 plnení po 100,25 eur + 49,75 eur, čo predstavuje 3.257,75 eur. Po zrušení prvoinštančného rozsudku súdom druhej inštancie ostal predmetom konania len nárok žalobcu na zaplatenie istiny 2.957 eur, preto v tejto časti súd prvej inštancie žalobe opätovne vyhovel aj s požadovaným príslušenstvom, t.j. úrokom z omeškania 5 % ročne z istiny od 4.10.2017 do zaplatenia, lebo žalovaná bola v omeškaní už od nasledujúceho dňa po ich prijatí.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a 2, v spojení s § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Vzhľadom na čiastočný úspech strán v spore súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaná s väčším úspechom má voči protistrane žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24,2% zodpovedajúcom pomeru jeho úspechu k predmetu konania 7.795,53 eur vo výške, o ktorej bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia podľa § 262 ods. 2 C.s.p. samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka. K percentuálnemu výpočtu úspechu žalovanej dospel prvoinštančný súd tak, že v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia 2.957 eur nebola úspešná (žalobe žalobcu bolo vyhovené) a v časti o vydanie 4.838,53 eur bola úspešná (žaloba bola zamietnutá); jej čistý úspech preto predstavuje 24,2% (4.838,53 eur zo 7.795,53 eur je 62,1 % úspech - 37,9 % neúspech).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 33Csp/143/2027-214 zo dňa 11. mája 2023 podala včas odvolanie žalovaná, navrhujúc jeho zmenu zamietnutím žaloby. Podanie odvolania odôvodnila nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, na základe ktorého súd vyhovel žalobe a tiež pre nepreskúmateľnosť pre absenciu odôvodnenia ohľadne podstatných záverov prvoinštančného súdu. Uviedla, že porovnávanie úroku s priemernými úrokovými sadzbami bánk nemá oporu v žiadnom právnom predpise, a súčasne je v rozpore s § 502 Obch. z. Dôvod, pre ktorý súd mal

uvedené ustanovenie Obch. z. použiť vyplýva z toho, že (a) právna regulácia zmluvy o úvere výslovne upravila pravidlo, podľa ktorého „Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.“ (b) právna úprava teda vylučuje zneplatňovanie dohody o úroku ako celku, čo podľa žalovanej zodpovedá aj ustanoveniu § 41 O.z. Súd prvej inštancie v konaní neustálil a v rozsudku nezdôvodnil, na základe čoho (akého dôkazu) dospel k tomu, že omeškanie vzniklo dňa 4.10.2017. Podľa obsahu súdneho spisu žalobcu vyzýval na doplnenie a opravu žaloby, k čomu malo dôjsť až po výsluchu 18.12.2017. Ani vtedy sa ešte do žiadneho omeškania nedostala.

6. Odvolací súd podľa § 34 C.s.p., po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej čo do napadnutého výroku // t.j. povinnosti zaplataenia istiny nie je dôvodné a naopak v napadnutej časti úroku z omeškania je dôvodné.

7. Žalobca sa domáhal zaplataenia sumy 7.795,53 eur a príslušenstva titulom vydania bezdôvodného obohatenia najmä z dôvodu, že úverová zmluva č. 8100003478 je pre dojednanie úroku vo výške 29,55 % ročne v rozpore s dobrými mravmi a teda absolútne neplatná (viď bod 7 rozsudku súdu prvej inštancie). V predmetnom prípade súd prvej inštancie vyhodnotil, že dohodnuté ustanovenia o výške úrokovej sadzby (29,55 % p.a.) a v nadväznosti naň aj výška RPMN odporujú dobrým mravom, a preto sú neplatné (§ 39 O.z.) a keďže túto časť zmluvy nemožno oddeliť od jej zvyšnej časti, je neplatnou celá zmluva o spotrebiteľskom úvere, čo má za následok vznik bezdôvodného obohatenia v žalovanej výške. S týmto záverom sa potom v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd, keďže neplatnosť zmluvy o úvere uzavretej medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom v dôsledku rozporu s dobrými mravmi je daná výškou ročnej percentuálnej miery nákladov, a v tomto prípade ide o neprimerane vysoké - úžernícke úroky, keď úroky v bankách pri porovnateľných úveroch predstavovali max. 13,84 % p.a.

8. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu v sume 2.957 eur ako vecne správne potvrdil.

9. Čo sa týkalo námietky odvolateľky, že nie je zjavné, prečo sa dostala do omeškania so zaplataením žalobcovi pohľadávky titulom bezdôvodného obohatenia 4.10.2017, dôvodila, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad).

10. Odvolací súd dospel k záveru, že pre určenie začiatku omeškania s plnením bezdôvodného obohatenia je rozhodujúce zistenie, kedy žalobca vyzval žalovanú na plnenie a v akej lehote a ak takejto výzvy niet, za prvú výzvu je možné považovať až doručenie žaloby žalovanej, kedy sa dlh stane splatným v deň po doručení žaloby a ak dlžník nesplní svoj dlh, dostáva sa do omeškania s plnením od tohto dňa (deň nasledujúci po doručení žaloby). Ustanovenie § 563 O.z. ukladá dlžníkovi povinnosť plniť deň nasledujúci potom, ako ho o plnenie požiadal. Ak dlžník nesplní svoj dlh ihneď, nasledujúci po dni, kedy bol na plnenie vyzvaný, bude v omeškaní s plnením dlhu.

11. V predmetnej veci nebolo preukázané, že by bol býval žalobca pred podaním žaloby zaslal žalovanej kvalifikovanú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia za žalované obdobie, ktoré by odôvodňovalo priznanie doby omeškania od 4.10.2017, preto za takúto výzvu možno považovať až doručenie žaloby žalovanej (doručená 4.4.2018). Za deň zročnosti pohľadávky je potom potrebné považovať deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanej, teda 5.4.2018. Až neuhradením pohľadávky v deň splatnosti sa žalovaná dostala do omeškania, t.j. za prvý deň omeškania možno považovať až deň 6.4.2018. Preto súd prvej inštancie pochybil, ak priznal žalobcovi nárok na zaplataenie úrokov z omeškania od 4.10.2017.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle § 388 C.s.p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého výroku, o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 2.957 eur od 6.4.2018 do zaplataenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania (úrok z omeškania od 4.10.2017 do 6.4.2018) žalobu zamietol.

13. O nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 C.s.p. Žalobca žiadal v konaní pred súdom prvej inštancie o priznanie sumy 7.795,53 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.795,53 eur od 23.6.2017 do zaplataenia (č.l. 118), čo znamená, že v prípade plného úspechu by mu bola ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu priznaná suma 10.500,47 eur (istina 7.795,53 eur a úrok z omeškania 2.704,94 eur, t.j. úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 7.795,53 eur od 23.6.2017 do 29.5.2024) a úspešný bol v časti jeho požiadavky o zaplataenie sumy 3.890,32 (istina 2.975 eur a úrok z omeškania 915,32 eur, t.j. úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.975 eur od 6.4.2018 do 29.5.2024). Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 37 % (3.890,32 : 10.500,47 eur x 100) a hrubý úspech žalovanej v rozsahu 63 % (100 % - 37 %), čo v konečnom dôsledku znamená úspech žalovanej 26 %.

14. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Súd poučuje strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).